

ligere at udføre samme opgaver på grundlag af disse vurderinger.

Stk. 2. Når arbejdet er tilendebragt, udfærdiger vurderingsformanden efter finansministerens nærmere bestemmelse en fortegnelse over de truffe afgørelser. Bestemmelserne i § 40, stk. 1, 6. og 8. pkt., finder herved tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Ved klager over afgørelserne finder reglerne i § 42, stk. 1, 3, 4 og 5, og §§ 43-

46 tilsvarende anvendelse. Klagefristen er 4 uger og regnes fra sidste fremlæggelsesdag for den i stk. 2 omtalte fortegnelse.

§ 3.

Loven træder i kraft den 1. april 1967.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 1, nr. 4, sidste pkt., og nr. 8, og § 2 træder dog i kraft ved bekendtgørelse i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget.

Det den 27. oktober 1966 fremsatte forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme, der hermed genfremsættes, findes i tillæg A til folketingstidende 1966-67, spalte 1011. Fremsættelsen i folketinget findes i folketingstidende for nævnte år spalte 723.

De foreslåede ændringer har navnlig til formål at tilpasse forskellige bestemmelser i den gældende lov om vurdering af landets faste ejendomme til stedfundne eller forestående ændringer i den øvrige lovgivning. Forslagets § 1, nr. 5 og 7 samt delvis nr. 4 står således i forbindelse med det af landbrugsministeren fremsatte forslag til lov om landbrugsejendomme, medens nr. 4, sidste pkt. er foranlediget af den i sidste folketingssamling gennemførte lov om ejerlejligheder (lov nr. 199 af 8. juni 1966). Endelig er nr. 8 en følge af det af indenrigsministeren fremsatte forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

Herudover indeholder forslaget enkelte andre ændringer, hvis gennemførelse må anses for ønskelig, således nr. 1 og 6, der er indsat på foranledning af jordfordelingssekretariatet, samt nr. 3, der tilsigter at stadfæste en langvarig praksis med hensyn til arealer på Københavns frihavn.

Til de enkelte bestemmelser i lovforslaget bemærkes:

Til nr. 1.

Ved den foreslåede bestemmelse sker der en tilføjelse til vurderingslovens § 2, stk. 2, nr. 5, således at der ved årsomvurderingerne også foretages vurdering af ejendomme, der er omfattet af en foreløbig kendelse i henhold til lov nr. 129 af 28. april 1955 om jordfordeling mellem landejendomme.

I henhold til vurderingslovens § 2, stk. 2, nr. 2, foretages der omvurdering ved årsomvurderingerne af ejendomme, fra hvilke der er afhændet, eller til hvilke der er lagt et særskilt matrikuleret areal, når erhvervelsesdokumentet er tinglyst som adkomst. I overensstemmelse hermed har man hidtil

fulgt den praksis, at man først har taget hensyn til det ved en jordfordelingssag passerede, når de matrikulære ændringer er gennemført, og den endelige jordfordelingskendelse er sendt til tinglysning, hvorefter de af jordfordelingen omfattede ejendomme er optaget til årsomvurdering pr. den følgende 1. august.

Denne praksis er imidlertid utilfredsstillende for ejerne af de jordfordelte ejendomme, der i flere år kan komme til at betale skatter og afgifter af jord, som de ikke længere er i besiddelse af, idet den endelige afslutning af jordfordelingssagen ofte strækker sig over meget lang tid. Jordfordelingssekretariatet har yderligere anført, at jordfordelingskendelser vil få øget betydning i fremtiden, hvor man i stigende grad vil nedlægge landbrugs-ejendomme ved jordfordelingskendelser.

Ifølge § 3, stk. 6, i jordfordelingsloven er de af en jordfordelingskommission afsagte foreløbige kendelser om godkendelse og fremme af en jordfordelingsplan bindende for samtlige af planen omfattede lodsejere og rettighedshavere i ejendommen, ligesom også de foreløbige kendelser bliver at tinglyse på de af planen omfattede ejendomme, jfr. lovens § 3, stk. 7. Da der ligesom ved ekspropriationer haves tilstrækkelig sikkerhed med hensyn til arealernes størrelse og beliggenhed samt med hensyn til overdragelsens endelige karakter, synes der ikke at være betænkeligheder ved at anerkende de foreløbige jordfordelingskendelser som omvurderingsgrund, uanset at matrikulær udstykning og tinglysning af erhververens adkomst endnu ikke foreligger.

Til nr. 2.

Bestemmelsen er af redaktionel art.

Til nr. 3.

Ved bestemmelsen foreslås de grunde, bygninger og anlæg på Københavns frihavns område, som omfattes af § 7, stk. 1, i lov nr. 141 af 31. marts 1960, undtaget fra vurdering.

Ifølge § 7, stk. 1, i loven om Københavns frihavn